

TOELICHTING

1. Algemeen

Voorstel model Drank- en Horecaverordening Regio Achterhoek (versie 7 d.d. 17 april 2013)

1.1 Uitgangspunten

Uitgangspunten bij het opstellen van deze verordening zijn (in willekeurige volgorde):

- Zo eenvoudig/beperkt mogelijk (uitgangspunt: minder regels als het kan of anders gesteld: geen onnodige regels, zo min mogelijk beperkende voorwaarden)
- Zo veel mogelijk aansluiten op bestaande praktijk (zo weinig mogelijk veranderen)
- De verordening moet handhaafbaar zijn
- Bescherming volksgezondheid
- Alcoholmatiging in het algemeen
- Alcoholmatiging jeugd in het bijzonder (drankverstrekking aan jongeren voorkomen)
- Verantwoorde alcoholverstrekking bevorderen/alcoholmisbruik voorkomen
- Oneerlijke mededinging met reguliere horeca moet voorkomen worden c.q. tegengegaan worden
- Zowel commerciële (zoals cafés, slijters, supermarkten) als paracommerciële instellingen (sportkantines, dorpshuizen) moeten niet onnodig beperkt worden in hun bedrijfsvoering
- Oog hebben voor het feit dat kantineopbrengsten ook een vorm van inkomsten zijn voor verenigingen en dorpshuizen etc. maar met de kanttekening dat horeca wel ondergeschikt en ondersteunend aan de hoofdactiviteit moet zijn.

1.2 Aparte horecaverordening

De VNG adviseert de vast te stellen regels als apart hoofdstuk in de Algemene Plaatselijke Verordening op te nemen om reden dat in de APV reeds een aantal regels voor de horeca (sluitingstijden, geluidsvoorschriften) zijn opgenomen.

In de lijn van de adviezen van de BEM en STAP geven wij evenwel de voorkeur aan een aparte verordening op grond van de volgende argumenten:

- specifiek onderwerp met afwijkende motieven: bescherming volksgezondheid, alcoholmatiging jeugd en bestrijding oneerlijke mededinging (paracommercie),
- aparte verordening is voor burger en ook voor gebruikers duidelijker en overzichtelijker dan als hoofdstuk ondergebracht in de APV,
- andere juridische grondslag (Drank- en Horecawet i.p.v. Gemeentewet),
- medebewindstaken i.p.v. autonomie,
- ander toezicht en sanctieregime.

Daar waar in dit voorstel over de modelverordening van de VNG wordt gesproken, wordt bedoeld op het model dat de VNG in 2012 heeft gepresenteerd. Onlangs, bij brief van 15 maart 2013, heeft de VNG een nieuwe versie van de modelverordening uitgebracht. De werkgroep heeft deze nieuwe versie wel in dit voorstel betrokken maar hierin geen aanleiding gezien om de door ons voorgestelde verordening te wijzigen.

1.3 Paracommerciële instellingen

Paracommerciële instellingen zijn stichtingen en verenigingen die zich richten op recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige activiteiten*. Voor paracommerciële instellingen is het verkopen van alcoholhoudende dranken niet de hoofdactiviteit maar een ondergeschikte nevenactiviteit ter ondersteuning van de hoofdactiviteit.

Paracommerciële instellingen mogen alleen activiteiten organiseren die passen binnen de statutaire doelstelling(en) van de stichting of vereniging. Bijeenkomsten van persoonlijke aard als bruiloften en partijen zijn de hoofdactiviteit van commerciële horecabedrijven.

* Zuiver culturele instellingen worden in de wet niet als para-commercieel aangemerkt.
--

Belangrijke verschillen tussen commerciële bedrijven en paracommerciële instellingen zijn onder andere:

- commerciële bedrijven hebben de vorm van eenmanszaak, VOF, BV, CV of NV. Paracommerciële instellingen zijn een vereniging, stichting of een kerkgenootschap;
- paracommerciële instellingen werken vaak met vrijwilligers, terwijl commerciële instellingen de CAO Horeca moeten volgen, premies sociale verzekeringen moeten betalen en ingeschreven moeten zijn bij het Bedrijfschap horeca. Tevens hebben paracommerciële instellingen met een zgn. ANBI of SBBI-status fiscale voordelen;
- paracommerciële instellingen komen vaak in aanmerking voor overheidssubsidies en/of betalen een niet markt-conforme huurprijs. Daardoor kunnen zij lagere prijzen hanteren dan commerciële bedrijven die deze voordelen niet hebben;
- voor paracommerciële instellingen geldt een versoepelde eis voor het bezit van de verklaring sociale hygiëne inhoudende dat slechts twee leidinggevenden een dergelijk verklaring hoeven te hebben en volstaan kan worden met de aanwezigheid van zgn. barvrijwilligers. Bij commerciële horeca moeten alle leidinggevenden aan de eis van sociale hygiëne te voldoen en moet er altijd minimaal één leidinggevende in de inrichting aanwezig zijn.

Door deze verschillen in de bedrijfsvoering hebben paracommerciële instellingen ten opzichte van commerciële bedrijven financiële voordelen waardoor zij op ongelijke voet aan het economische verkeer deelnemen en aldus sprake kan zijn van oneerlijke mededinging. Om deze reden heeft de wetgever gemeenten in artikel 4 van de Drank- en Horecawet verplicht om bij verordening regels ter voorkoming van oneerlijke mededinging te stellen.

1.4 Oneerlijke mededinging

In de nieuwe wet is (imperatief) opgenomen dat met betrekking tot de verstrekking van alcoholhoudende drank in paracommerciële inrichtingen (zoals sportkantines, buurthuizen, jongerencentra, etc.) bij gemeentelijke verordening regels ter voorkoming van oneerlijke mededinging moeten worden gesteld.

Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op:

- de tijden van alcoholverstrekking;
- in de inrichting te houden bijeenkomsten van persoonlijke aard zoals bruiloften en partijen, en
- bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtsreeks bij de activiteiten van de betreffende rechtspersoon (vereniging of stichting) zijn betrokken.

Een belangrijk verschil met de oude wet is dat in het verleden op basis van maatwerk voorschriften ter voorkoming van oneerlijke concurrentie aan een vergunning verbonden moesten worden “voor zover dit gelet op plaatselijke of regionale omstandigheden uit een oogpunt van ordelijk economisch verkeer als onwenselijk moest worden beschouwd”. Deze bepaling bood ruimte voor maatwerk, terwijl de wet nu uitgaat van algemene regels die voor alle paracommerciële inrichtingen gelden, eventueel gedifferentieerd naar bepaalde categorieën zoals sportkantines, buurthuizen en de schouwburg.

1.5 Schenktijden paracommerciële instellingen

Conform het voorstel van de VNG (alternatief 1) en aansluitend op de gebruikelijke voorschriften in veel gemeenten stellen wij voor om de schenktijden te beperken van een uur voor aanvang en tot een uur na beëindiging van activiteiten die passen binnen de statutaire doelstellingen van de vereniging of stichting, met dien verstande dat er in het weekend d.w.z. op zaterdag en zondag en daarnaast op algemeen erkende feestdagen uitsluitend van 10.00 tot 24.00 uur en op doordeweekse dagen van 18.00 tot 24.00 uur alcoholhoudende drank mag worden verstrekt.

De VNG heeft als alternatief 2 een bepaling opgenomen waarin de schenktijden worden gedifferentieerd naar 3 verschillende soorten paracommerciële rechtspersonen (sportverenigingen, organisaties gericht op sociale interactie en overige). Gezien de grote verschillen in de aard van paracommerciële instellingen en de tijden waarop activiteiten van al deze instellingen plaatsvinden is het o.i. niet goed mogelijk om de schenktijden naar categorieën van paracommerciële instellingen te differentiëren.

Daarom geven wij de voorkeur aan alternatief 1, d.w.z. algemene schenktijden zonder een onderscheid in categorieën te maken. Consequentie van deze keuze is wel dat de opgenomen schenktijden behoorlijk ruim lijken maar deze schenktijden worden verder beperkt door het bepaalde in artikel 2, lid 1 (een uur voor aanvang tot een uur na afloop van de verenigingsactiviteiten) en artikel 3 (geen alcoholhoudende drank tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard en/of bijeenkomsten van anderen dan eigen leden c.q. medewerkers).

De BEM heeft eveneens gekozen voor een redactie conform alternatief 1 met de toevoeging dat geen alcoholhoudende drank mag worden verstrekt op:

- maandag t/m vrijdag, van 23.00 tot 10.00 uur en
- zaterdag en zondag, van 19.00 tot 10.00 uur.

Tenslotte kiest STAP voor vaste schenktijden (maandag t/m vrijdag, van 17.00 tot 23.00 uur en vrijdag t/m zondag, van 15.00 tot 21.00 uur), eventueel nog weer gedifferentieerd naar bepaalde typen van paracommerciële inrichtingen.

De door onze werkgroep voorgestelde schenktijden wijken dus wel enigszins af van de voorstellen van de BEM en STAP maar betekenen toch dat de verstrekking van alcoholhoudende drank in paracommerciële instellingen in het belang van enerzijds het voorkomen van oneerlijke concurrentie en anderzijds het beperken van alcoholgebruik wordt beperkt. Tegelijkertijd is met de voorgestelde schenktijden getracht op een reële wijze aan te sluiten op de gangbare openingstijden van sportkantines, dorpshuizen, jeugdcentra, verenigingsgebouwen, schouwburgen, etc.

Gaat het om een paracommerciële inrichting met een zeer bijzonder karakter, dan kan de burgemeester een (doorlopende) ontheffing voor afwijkende schenktijden verlenen. Ook in artikel 4 lid 4 van de wet is een ontheffingsbevoegdheid aan de burgemeester toegekend maar dan gaat het om "bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard" in een paracommerciële inrichting die zich normaal aan de in lid 1 en 2 voorgeschreven schenktijden moet houden. Te denken valt bijv. aan een ontheffing van de voorgeschreven tijden i.v.m. de viering van een kampioenschap of een jubileumfeest van de vereniging.

Voor een sportkantine, schouwburg, filmzaal, etc. met een reguliere drank- en horecavergunning gelden de vorenstaande beperkingen niet. Door het uitbesteden van de horeca-exploitatie aan een horeca-ondernemer wordt op gelijke voet aan het economisch verkeer deelgenomen en is er geen sprake van oneerlijke concurrentie. Wel moeten de horeca-activiteiten in overeenstemming met de bestemmingsplanvoorschriften zijn.

1.6 Verbod op bijeenkomsten van persoonlijke aard

In vele nu nog geldende vergunningen van paracommerciële instellingen is conform het oude artikel 4 lid 2 van de wet bepaald dat er geen alcoholhoudende drank mag worden verstrekt tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard.

Onder bijeenkomsten van persoonlijke aard moeten volgens de toelichting worden verstaan bijeenkomsten met een veelal feestelijk karakter die geen direct verband met activiteiten van de rechtspersoon hebben zoals bruiloften, recepties, jubilea maar ook bedrijfsfeesten en zelfs uitvaarten.*

Op grond van het nieuwe artikel 4 lid 3 van de wet moeten deze regels nu bij verordening worden vastgelegd. Zowel de VNG als STAP (Stichting Alcoholpreventie) en de BEM (Bureau Eerlijke Mededinging) geven in de door hen opgestelde modelverordeningen hieraan uitvoering door te bepalen dat in paracommerciële inrichtingen geen alcoholhoudende drank mag worden verstrekt tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard en bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn.

Wij stellen voor om eenzelfde bepaling in onze modelverordening op te nemen.

* Bijeenkomsten van persoonlijke aard waarbij geen alcohol wordt geschonken, zijn op grond van de Drank- en Horecawet wel toegestaan maar zijn meestal strijdig met de van toepassing zijnde bestemmingsplanvoorschriften en/of eventuele gemeentelijke subsidie-of huurvoorwaarden.

1.7 Verbod verstrekken alcoholhoudende drank in paracommerciële inrichtingen die zich vooral op jongeren richten

Op grond van het nieuwe artikel 25a van de wet kan het verstrekken van alcoholhoudende drank in inrichtingen bij gemeentelijke verordening worden verboden of beperkt. Op grond van lid 2 van dit artikel kan worden bepaald dat dit verbod of deze beperking alleen geldt voor bepaalde categorieën inrichtingen, bepaalde gebiedsdelen of bepaalde tijden. Dit artikel maakt het aldus mogelijk om het verstrekken van alcoholhoudende drank in bepaalde categorieën van inrichtingen en/of op bepaalde tijden te verbieden.

Hoewel in artikel 25a niet expliciet is bepaald dat ook het verstrekken van alcoholhoudende drank aan jongeren in het belang van de volksgezondheid kan worden verboden of worden beperkt, adviseert de werkgroep om in de verordening toch een bepaling op te nemen op grond waarvan het verboden is om in een paracommerciële inrichting alcoholhoudende drank te verstrekken gedurende de tijd dat deze inrichting wordt gebruikt voor activiteiten die geheel of in belangrijke mate zijn gericht op personen onder de 18 jaar.

Een dergelijk verbod is geheel in lijn met het motief van artikel 25a, bescherming van de volksgezondheid, en is verdedigbaar door te stellen dat dit verbod ook gerelateerd is aan tijd, namelijk de tijden waarop in de inrichting activiteiten plaatsvinden die vooral op jongeren zijn gericht. Hierbij valt bijv. te denken aan een jeugdtoernooi maar ook aan een disco-avond voor jongeren in een buurthuis of jongerencentrum.

Het verbod is beperkt tot paracommerciële inrichtingen omdat juist veel van dit soort inrichtingen laagdrempelig zijn en – anders dan commerciële horeca-inrichtingen – ook door jongeren onder de 18 jaar (zonder begeleiding) worden bezocht.

De formulering “activiteiten die geheel of in belangrijke mate op jongeren (onder de 18 jaar) zijn gericht” kan discussie geven maar een duidelijke scheidslijn is moeilijk aan te geven. Vuistregel kan zijn dat het verbod geldt zodra de activiteit(en) voor de helft of meer door jongeren wordt bezocht en/of hieraan wordt deelgenomen.

Verwacht mag worden dat besturen van paracommerciële instellingen ook zelf hun verantwoordelijkheid hierin nemen en handelen volgens de strekking van deze bepaling.

1.8 Verbod prijsacties horeca

De wet maakt het in artikel 25d mogelijk om, ter bescherming van de volksgezondheid of in het belang van de openbare orde te verbieden dat er alcoholhoudende dranken verstrekt worden tegen een prijs die voor een periode van 24 uur of korter lager is dan 60% van de prijs die gewoonlijk wordt gevraagd. Het gaat hier met name om de zogenaamde happy hours.

De VNG heeft hieromtrent een facultatieve bepaling in haar modelverordening opgenomen maar plaatst hierbij wel de kanttekening dat het lastig is om vast te stellen of sprake is van een prijs die minder dan 60 % van de normale prijs bedraagt. De BEM heeft hierover niets geregeld en STAP heeft dit verbod letterlijk uit de wet overgenomen.

Ofschoon een verbod op happy hours ook naar het oordeel van de werkgroep lastig te controleren is, kan een dergelijk verbod wel een preventieve werking hebben en wordt

hiermee in ieder geval duidelijk gemaakt dat dit soort prijsacties ongewenst zijn. Daarom hebben Iriszorg en de GGD in het kader van het alcoholmatigingsbeleid toch gepleit voor de opname van dit verbod.

Overigens zijn er in deze regio geen excessen ten aanzien van prijsacties bekend. Bovendien hebben veel gemeenten reeds een convenant met de horeca gesloten waarin eveneens is bepaald dat zgn. happy hours niet zijn toegestaan (zonder aanvullende criteria zoals 60 % van de normale prijs e.d.).

1.9 Wat kan wel maar hebben we niet opgenomen

Geen toegangsverbod in relatie tot leeftijd

Om het alcoholgebruik door jongeren terug te dringen maakt de wet het in artikel 25b mogelijk om voor horecalokaliteiten en terrassen een toegangsverbod voor bezoekers beneden een bepaalde leeftijd in de verordening op te nemen. Dit toegangsverbod kan gelden voor bepaalde categorieën inrichtingen, bepaalde gebiedsdelen van de gemeente en/of bepaalde tijden.

In de eerste plaats heeft de wetgever bij deze bepaling gedacht aan een toegangsverbod voor jongeren vanaf een bepaald tijdstip. Zo kan bij verordening worden bepaald dat vanaf een bepaald tijdstip geen bezoekers beneden de leeftijd van 18 jaar meer toegelaten mogen worden. Bezoekers beneden deze leeftijd die al binnen zijn mogen echter blijven tot sluitingstijd.

Afgezien van het praktische aspect dat een dergelijk toegangsverbod moeilijk gehandhaafd kan worden, is het van belang van een zodanig verbod ook minder groot geworden, nu de leeftijdsgrens voor de verstrekking van alcoholhoudende drank naar 18 jaar wordt opgetrokken. Bovendien is de kans groot dat nog meer uitgaansgelegenheden naar aanleiding van deze leeftijdsgrens zelf een toegangsleeftijd van 18 jaar hanteren (zodat binnen bij drankverstrekking aan de bar niet meer op leeftijd gecontroleerd hoeft te worden).

In de modelverordeningen van de VNG en STAP is nog uitgegaan van een leeftijdsgrens van 16 jaar. De VNG heeft hieromtrent een facultatieve bepaling opgenomen en STAP heeft de leeftijdsgrens op 18 jaar gesteld. De BEM heeft op dit punt niets geregeld.

Verbod prijsacties detailhandel

De wet maakt het in artikel 25d ook mogelijk om ter bescherming van de volksgezondheid of in het belang van de openbare orde te verbieden dat er in supermarkten en slijterijen alcoholhoudende dranken voor gebruik elders dan ter plaatse worden aangeboden tegen een prijs die voor een periode van een week of korter lager is dan 70% van de prijs die in het betreffende verkooppunt gewoonlijk wordt gevraagd.

Een dergelijk verbod wordt gezien als een te vergaande bemoeizucht van de overheid met de prijsstelling van supermarkten. Bovendien is het moeilijk te beoordelen en te controleren of een bepaalde prijsstelling al dan niet 70 % lager dan de normale prijs is. Om deze redenen is geen verbod op prijsacties in de detailhandel opgenomen.

1.10 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsbepalingen

Aangezien de Drank- en Horecaverordening een medebewindsverordening is, kan volstaan worden met een verwijzing naar de begripsbepalingen van de wet en is in artikel 1 volstaan met 3 essentiële begripsbepalingen.

Artikel 2 Schenktijden paracommerciële rechtspersonen

Volgens artikel 4, derde lid, van de DHW moeten bij verordening in ieder geval regels worden gesteld m.b.t. de schenktijden ter voorkoming van oneerlijke concurrentie.

Omdat een algemene differentiatie in schenktijden vanwege de grote verscheidenheid in paracommerciële inrichtingen moeilijk is, is in artikel 2 aangesloten bij het in veel gemeenten al bestaande voorschrift dat alleen alcoholhoudende drank mag worden geschonken vanaf een uur voor aanvang en tot een uur na beëindiging van activiteiten die passen binnen de statutaire doelstellingen van de rechtspersoon.

Om de drankverstrekking buiten de eigenlijke activiteiten van de rechtspersoon nog verder te beperken en het concurrerende effect van sportkantine e.d. voor de reguliere horeca tegen te gaan, is in het tweede lid toegevoegd dat op zaterdag, zondag en algemeen erkende feestdagen* uitsluitend alcoholhoudende drank mag worden verstrekt van 10.00 tot 24.00 uur en op andere dagen van 18.00 tot 24.00 uur.

De schenktijd is op uiterlijk 24.00 uur vastgesteld omdat de verenigingsactiviteiten meestal om 23.00 uur (of al eerder) afgelopen zijn en alsdan nog een uur resteert voor de nazit.

In de eerste plaats geldt deze beperking van de schenktijden voor sportverenigingen maar ook voor dorpshuizen, jeugdcentra, verenigingsgebouwen, schouwburgen** en dergelijke. Voor een sportkantine, schouwburg, filmzaal, etc. met een reguliere drank- en horecavergunning geldt deze beperking van de schenktijden niet. Door het uitbesteden van de horeca-exploitatie aan een horeca-ondernemer wordt op gelijke voet aan het economisch verkeer deelgenomen en is er geen sprake van oneerlijke concurrentie. Wel moeten de horeca-activiteiten in overeenstemming met de bestemmingsplanvoorschriften zijn.

In lid 3 van dit artikel is de burgemeester de bevoegdheid toegekend om in bijzondere omstandigheden in relatie tot de activiteiten van de rechtspersoon, bijv. de exploitatie van een brandweerkantine, een ontheffing van de voorgeschreven schenktijden te kunnen verlenen. In tegenstelling tot de ontheffingsbevoegdheid in artikel 4 lid 4 van de wet (op grond waarvan de burgemeester met het oog op bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard ontheffing van deze voorschriften kan verlenen) heeft deze ontheffing een doorlopend karakter.

Artikel 3 Bijeenkomsten paracommerciële rechtspersonen

Met bijeenkomsten van persoonlijke aard wordt bedoeld op bijeenkomsten die geen direct verband houden met de activiteiten van de desbetreffende paracommerciële instelling, zoals bruiloften, feesten, partijen, recepties, jubilea, verjaardagen, bedrijfsfeesten, koffietafels, condoleancebijeenkomsten en dergelijke.

Persoonlijke bijeenkomsten die toch direct verband houden met de activiteiten van de rechtspersoon, zoals het afscheid van de voorzitter van een vereniging, vallen niet onder het bereik van deze bepaling en zijn dus wel toegestaan.

* Onder algemeen erkende feestdagen worden verstaan: Nieuwjaarsdag, Goede Vrijdag, Pasen, Koninginnedag, Bevrijdingsdag, Hemelvaartsdag, Pinksteren, Kerst, Oudejaarsdag maar ook plaatselijk algemeen aanvaarde feestdagen als kermis, volksfeesten en carnaval. Voorwaarde blijft dat de verstrekking van alcoholhoudende drank alleen is toegestaan tijdens activiteiten die passen binnen de statutaire doelstellingen van de desbetreffende paracommerciële rechtspersoon.

** *Als in een schouwburg alleen maar zuiver culturele activiteiten plaatsvinden, is geen sprake van een paracommerciële instelling en gelden de beperkingen niet.*

Verder moet bij bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn, gedacht worden aan bijv. bedrijfsfeesten en bijeenkomsten van andere organisaties. Dit doet zich voor als een paracommerciële rechtspersoon zijn kantine of een andere ruimte verhuurt aan derden om bijvoorbeeld een feest te geven of activiteiten te organiseren waarbij alcoholhoudende drank wordt verstrekt. Als dit laatste het geval is, dan kan er ook oneerlijke mededinging ontstaan met de reguliere horeca.

In het tweede lid is bepaald dat het verbod op het verstrekken van alcoholhoudende drank tijdens bijeenkomsten van persoonlijke aard ook geldt voor situaties waarin de paracommerciële rechtspersoon haar inrichting als feestruimte aan anderen verhuurt c.q. ter beschikking stelt.

Ontheffing door de burgemeester

Op grond van artikel 4, vierde lid, van de DHW heeft de burgemeester de bevoegdheid om voor ten hoogste 12 aaneengesloten dagen ontheffing te verlenen van de in de verordening opgenomen voorschriften zoals de voorgeschreven schenktijden en het verbod op alcoholverstreking tijdens "oneigenlijke" activiteiten.

Volgens de wet kan alleen ontheffing worden verleend, als het gaat om bijzondere gelegenheden van zeer tijdelijke aard. Uit deze bewoordingen blijkt dat hier zeer terughoudend mee moet worden omgegaan.

Omdat de burgemeester deze bevoegdheid rechtstreeks aan de wet ontleent, kan de raad hieraan verder geen beperkingen stellen. De burgemeester kan hiervoor wel zelf beleidsregels opstellen (artikel 4:81 van de Awb).

Voor alle duidelijkheid volgt hieronder een opsomming van activiteiten die wel tot de eigenlijke activiteiten van de paracommerciële instelling worden gerekend en dus toegestaan zijn.

Algemeen

- feestavond voor vrijwilligers
- jaarfeest of afsluiting seizoen
- afscheidsfeest van het bestuur/een bestuurslid
- overige strikt clubgerelateerde en incidentele feesten voor leden, zoals een barbecue of een bingoavond
- nieuwjaarsbijeenkomsten (mits in belangrijke mate gericht op leden)
- lessen/cursussen mits club- of instellingsgerelateerd (bijvoorbeeld: EHBO, reanimatie, scheidsrechterscursus voor sportverenigingen)
- diploma-uitreikingen mits club- of instellingsgerelateerd (bijvoorbeeld: EHBO, reanimatie, scheidsrechterscursus)
- toernooi met afsluitend feest
- clubkampioenschap
- jaarvergaderingen
- kerstviering voor leden

Sociaal-culturele instellingen, zoals dorpshuizen (naast de onder algemeen genoemde activiteiten)

- bijeenkomsten/vergaderingen/feesten/cursussen/vieringen/debatten/lezingen van en voor verenigingen en stichtingen die gebruik maken van het pand (dus alleen toegankelijk voor leden en oud-leden)
- sociaal-culturele evenementen waarbij het evenement centraal staat (ook voor publiek toegankelijk voor zover het publiek komt voor het sociaal-culturele evenement)

Educatieve rechtspersonen

- afstudeerbijeenkomst/diploma-uitreiking
- lessen/cursussen
- schoolfeest voor leerlingen
- laatste schooldag(feestdagc.q. -avond)
- nieuwjaarsbijeenkomsten

Rechtspersonen met een levensbeschouwelijke of godsdienstige aard

- activiteiten en vieringen die direct verband houden met de levensbeschouwelijke of godsdienstige aard van de instellingen (niet zijnde bijeenkomsten van persoonlijke aard)

Artikel 4 Verbod verstrekken van drank

Op grond van artikel 25a van de wet kan het verstrekken van alcoholhoudende drank in inrichtingen bij gemeentelijke verordening worden verboden of beperkt. Op grond van lid 2 (sub a) van dit artikel kan worden bepaald dat dit verbod of deze beperking alleen geldt voor bepaalde categorieën van inrichtingen, bepaalde gebiedsdelen en/of bepaalde tijden.

Op grond van dit artikel is in de verordening bepaald dat het verboden is alcoholhoudende drank te verstrekken gedurende de tijd dat een paracommerciële inrichting wordt gebruikt voor activiteiten die geheel of in belangrijke mate zijn gericht op personen onder de 18 jaar.

Ter bescherming van de volksgezondheid wordt met dit verbod beoogd te voorkomen dat tijdens activiteiten in paracommerciële inrichtingen die vooral op jongeren (onder de 18 jaar) zijn gericht alcoholhoudende drank wordt geschonken en genuttigd. Hierbij moet met name gedacht worden aan sportkantines, buurthuizen, speeltuinverenigingen en jeugdthons.

De formulering “activiteiten die geheel of in belangrijke mate op jongeren (onder de 18 jaar) zijn gericht” kan discussie geven maar een duidelijke scheidslijn is moeilijk aan te geven. Als vuistregel kan ervan worden uitgegaan dat het verbod geldt zodra de activiteit(en) voor de helft of meer door jongeren wordt bezocht en/of hieraan wordt deelgenomen.

Artikel 5 Verbod prijsacties horeca

In artikel 5 is een verbod op het houden van prijsacties in de horeca opgenomen. Dit verbod heeft met name betrekking op de zgn. happy hours waarbij een horecabedrijf gedurende één of enkele uren tegen sterk gereduceerde prijzen alcoholhoudende drank aanbiedt om op deze wijze bezoekers te trekken.

Het verbod beoogt overmatig alcoholgebruik door dergelijke prijsacties tegen te gaan.

Dit verbod is gebaseerd op artikel 25d van de wet op grond waarvan het mogelijk is om, ter bescherming van de volksgezondheid of in het belang van de openbare orde te verbieden dat er alcoholhoudende dranken verstrekt worden tegen een prijs die voor een periode van 24 uur of korter lager is dan 60% van de prijs die in de betreffende horecalokaliteit of op het betreffende terras gewoonlijk wordt gevraagd.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich. Omdat alle eenmaal verleende vergunningen geldig blijven tot de geldigheidsduur is verstreken of de vergunning is ingetrokken, is er geen overgangsrecht opgenomen. De bestaande voorschriften en beperkingen voor paracommerciële rechtspersonen op grond van artikel 4 lid 2 van de Drank- en Horecawet zoals die geldig waren voor 1-1-2013 vervallen van rechtswege op het moment van inwerkingtreding van deze verordening